

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 687/2018
05.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дарка Стаменковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 189/17 од 27.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 34/17 од 22.12.2017. године, у седници већа одржаној 05.07.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 189/17 од 27.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 34/17 од 22.12.2017. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 153/16 од 30.03.2017. године окривљени АА, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 189/17 од 27.09.2017. године, усвајањем жалбе пуномоћника приватне тужиље ББ преиначена је пресуда Основног суда у Трстенику К 153/16 од 30.03.2017. године тако што је тај суд по одржаном претресу окривљеног АА огласио кривим због извршеног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осудио га на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан платити у року од три месеца а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора.

Окривљени је обавезан да приватној тужиљи накнади трошкове кривичног поступка као у изреци пресуде, док је приватна тужиља ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 34/17 од 22.12.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 189/17 од 27.09.2017. године.

Против наведених пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 189/17 од 27.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 34/17 од 22.12.2017. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Стаменковић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из одредбе члана 439. тачка 1) у вези члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, одредбе члана 16. став 2, став 4. и став 5. ЗКП; члана 2. став 1. тачка 20. и члана 419. став 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, да утврди да је на штету окривљеног повређен закон, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе као и да обавезе приватну тужилу да окривљеном накнади трошкове поступка или да побијане пресуде укине и предмет врати трећестепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да у изреци осуђујуће пресуде Вишег суда у Крушевцу, нису наведена битна обележја кривичног дела, везана за појам радње извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд ове наводе браниоца окривљеног, оцењује као неосноване. У чињеничном опису дела, датом у изреци осуђујуће пресуде Вишег суда у Крушевцу, утврђено је, између осталог, да је окривљени АА у наведено време и на наведеном месту, у урачунљивом стању, умишљајно, увредио приватну тужилу - оштећену ББ, реалном радњом тако што је песницом десне руке ударио у пределу десне стране браде, чиме су утврђене све чињенице и околности, како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног, тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, односно да је окривљени наведеним ударцем оштећеној ББ, као пасивном субјекту, нанео реалну увреду. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, су оцењени као неосновани.

Истим захтевом браниоца окривљеног АА се, изричито нумерички, указује и на повреду одредаба члана 16. став 2, став 4. и став 5. ЗКП; члана 2. став 1. тачка 20) ЗКП и члана 419. став 2. ЗКП.

Такође поднетим захтевом се указује да у редовном кривичном поступку судови нису правилно ценили налаз и мишљење вештака медицинске струке др Ружице Стевановић чиме се, без нумеричког означавања, суштински указује на погрешно и непотупно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Међутим, како наведене повреде члана 16. став 2, став 4. и став 5; члана 2. став 1. тачка 20), члана 419. став 2. и члана 440. ЗКП не спадају у круг повреда које представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, прописаних чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, поднети захтев је, у овом делу, оцењен као недозвољен и одбачен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.